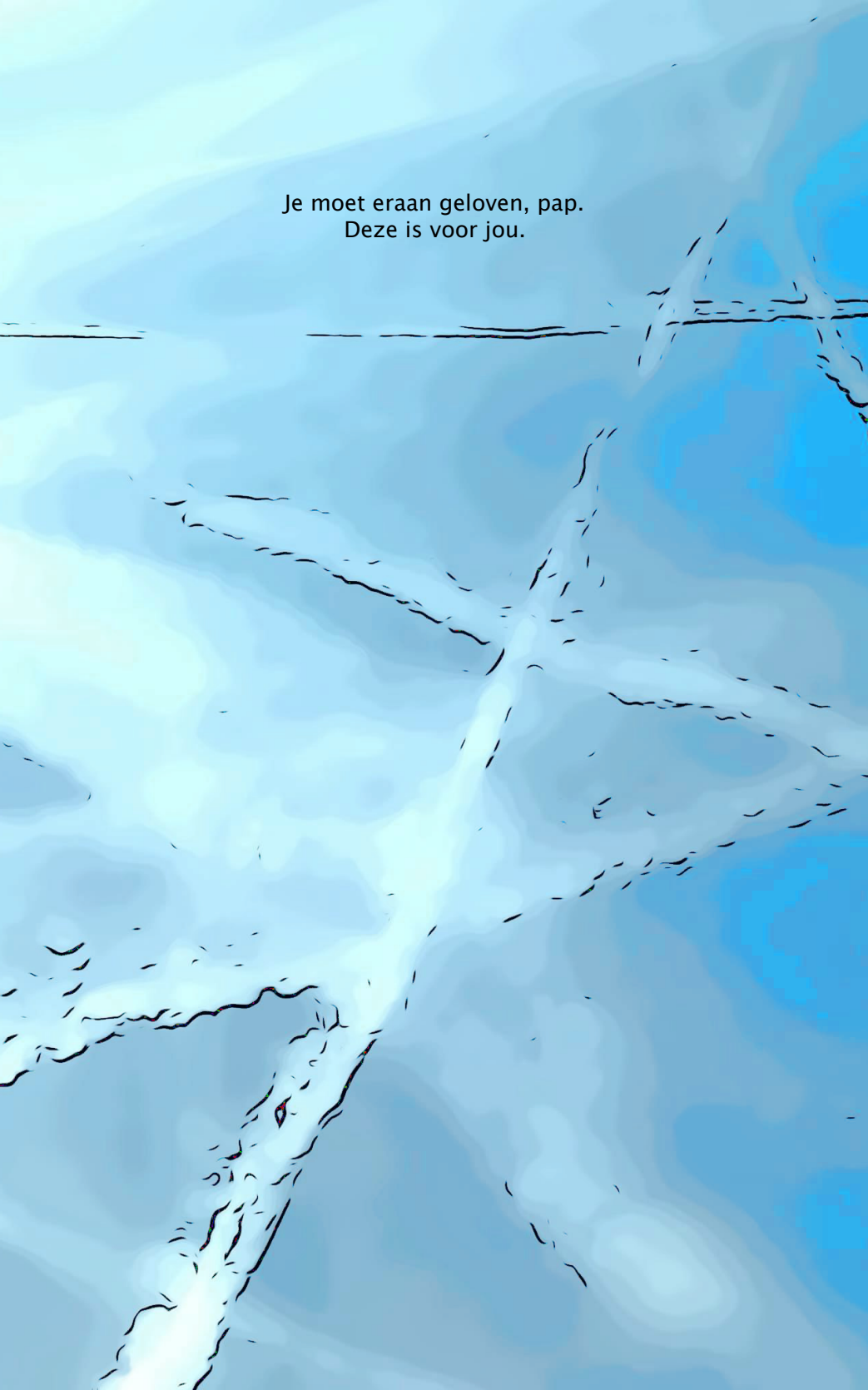

Je moet eraan geloven, pap.
Deze is voor jou.

INHOUDSOPGAVE

- 4. Petrichor.
- 6. Sorry voor de regen.
- 8. Hand in hand.
- 10. Aan dropveters aan de hemel.
- 12. Het stilste meisje van de wereld.
- 14. Translucide musketier.
- 16. Faux pas.
- 18. Schrödingers impasse.
- 20. Amulet voor het hiernamaals.
- 22. Echinacea.
- 24. Quis custodiet ipsos custodes.
- 26. Zeesop.
- 29. Wandelende engel.
- 30. Esdoorns op sokkels.
- 32. Het ding met huid.
- 34. Haar schaduw zal nooit opstaan.
- 36. Al wat overblijft is aangeboren.
- 38. Wenen in een vreemde taal.
- 40. Diana.
- 43. Maar ook in de hemel ben je al gestorven.

-
44. Ademen onder water.
 46. De smaak van zilver.
 48. Hoe heet ik ook alweer.
 51. Toen ik goot nog niet kon spellen lag ik er al in.
 52. Oermoeders & springvloed.
 54. Netkous.
 56. Gefermenteerde wortels.
 58. Koekoek zonder staart.
 60. Ik soep, jij lepel.
 63. De betekenis van waterlelies.
 64. Blind beminnen.
 66. Dikke dames op natte sandalen.
 68. Kleven aan kraakbeen.
 70. Voor de laatste keer verliefd.
 72. Geef niet op tot je van je bot valt.
 74. Roze olifantje op het strand.
 76. Ik zou haar omwarmen.
 78. Die spin die spon.
 80. Wel geleerd, niets wijzer.
 82. Minnen tussen gruis en grind.
 84. Vluchtelingetje.

PETRICHOR

“Kun je het je voorstellen?”

Ik had peertjes en stoofvlees gemaakt voor het eten met abrikozen, pils en winterpenen, maar als de storm aanzwol verdween ze.

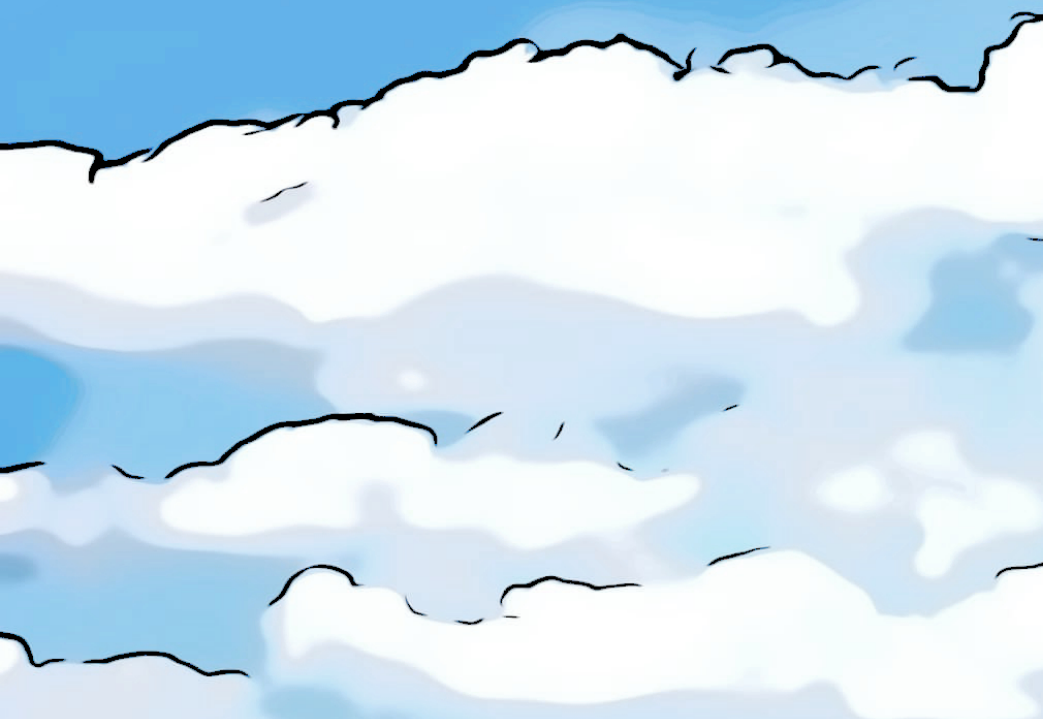
Dan lag ze tussen de halmen in het aroma van de regen en er was nooit een reden.”

“Een reden voor wat?”

“Om haar uit die drassige plassen ergens anders mee naartoe te nemen.”

Op deze dagen stoomt de neerslag de verhalen van hun liefde uit de hete bakstenen.

En hier begon het altijd mee:
Petrichor.

“Je oma had potjes en flesjes klaar staan
voor als het onweer
er weer aankwam en ze

is er nooit goed in geslaagd om
ook maar een lepel
van die geur te vangen, maar

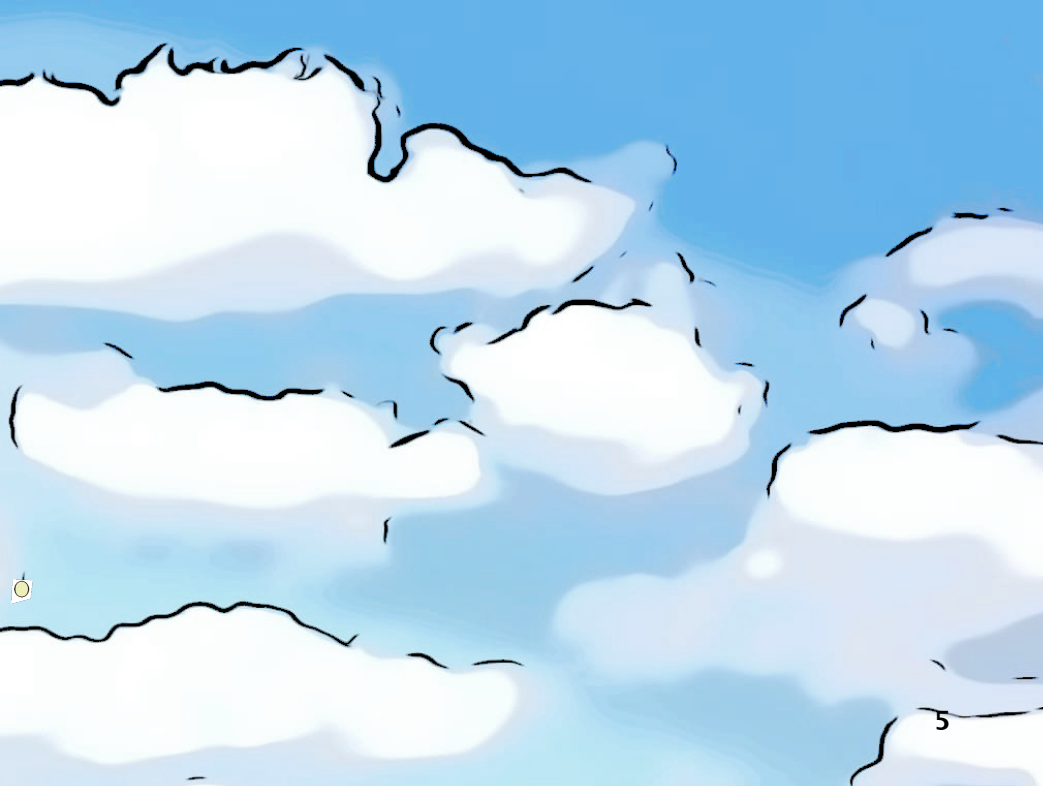
steeds nu als de wolken zwellen
graaft ze zich in
tussen de tegels,

totdat zij uit de aarde losweekt
en ruikt
zoals diezelfde nevel.

Er was geen redden aan, hoor, deze.”
Opa lachte luid en
sloeg eens op zijn dunne benen.

“Ach jong, je oma.

Het was me er eentje.
Ze waste zich pas

SORRY VOOR DE REGEN

ik heb je nooit iets willen doen,
maar mam,
het spijt me

dat het regent, soms,
ik
heb het nooit echt zo bedoeld.

Waarom stond ik het ons toe toch om
gevoelloos en barbaars te worden,
de eigen ogen

aan te staren
zonder iets te zien.
Hier is alleen nog

blinde zenuwzinking, uiteind knel en
muffe glimlach.
Hoe lag je

zwijgzaam in je lichaam
toen ik heel zo
heel niet was, meer,

wilde je
grafzerk zijn
op aarde naast me,

solidair met wat doodstil, ook in
mijn buik
begraven

liggen.

HAND IN HAND

Uit de douchekop stroomt hard water, ze
had in het
bovenste bed geslapen

met niemand
onder haar. Daar
ligt de lege ballon die

buiten het venster
had moeten groeien. Ooit
maakten wij samen schaduwen

op het behang
van die kleine kamer,
toen jij nog ademde en lucht je

rubber vulde. Misschien,
als ik mijn ogen sluit
en lang genoeg de

wind wegblaas
kom ik je achterna, trek uit de
wereld weg.

Heb je geprobeerd je eigen
hand te schudden?
Ik krijg mijn vingers wel gestrengeld,

maar niets is meer hetzelfde,
wie weet
werpen we vanuit de hemel

een groter bed.
Niets is mooier
dan onze handen

die in elkaar vouwen
en daar een
huis opzetten.

